

чить, дѣца-та ся укротявъть, мирувать, и на драго сръдце
му ся вдававъ да гы лѣкува.

Ако ли сж были наплашены съ лѣкаря, то, кога дойде
при тѣхъ, тыи истрѣпватъ и ся смѣщаватъ, а това не допу-
ща на лѣкаря да распознае болесть-тѣ па и страхъ-тъ и
дразненіе-то врѣдять на лѣкуваніе-то. Затова прѣдъ дѣца,
кога ся говори за лѣкарь, да ся говори съ почетъ и бла-
госклонно.

II. ЖИВНИЧЯВЫ БОЛЕСТИ (СКРОФЮЛНИ).

Съ имѧ скрофюлнѣ или живничяви направж лѣкаріе-ти
разумѣвать едно тѣлосложеніе, на кое-то всички влаги и
повлѣкла сж злѣ или недостаточно съставены. Тая направа
се распознава по слѣдующи-ты вънкашны бѣлѣги: тѣнка,
льскава, прозирна, червеникъва или блѣда кожа; подпух-
нжало лице, дебѣлы брьны (джуки), а повече-то горня-та
брьна; ядра снага, нѣ клисава. Обыкновено очи-тѣ быватъ
ясносинни, коса-та полинѣло-руса, нѣ послѣдни-ти два бѣлѣ-
га не трѣбува толкова да ся глядатъ, защо-то често гы и
нѣма. Жлегы-ты по шїж-тѣ обыкновено быватъ много или
малко надуты; по лице-то и по главж-тѣ лесно имъ ся из-
сипватъ прышіе; често очи-тѣ и уши-тѣ имъ почервенивать
и текѣть много или малко.

Дѣца съ такъвж направж теглять отъ много болести,
кои-то съ общо имѧ доктори-ти сж нарѣкли скрофулнѣ
болести, а наши-ти гы наречіть живницї или крѣтици. Пѣ-
главны отъ тыхъ болести сж: пижчесто издуваніе на жле-
ты-ты по корема, отъ кое-то той отичя и ся вкоравява;
очеболь; отокъ по ставове-ты; гныеніе на кости-ты; фти-
зисъ (сушка, фтию) на бѣлый дробъ, ендеришъ (въспале-
ніе на чирва-та) и менингитъ (въспаленіе на покривки-ты
помозъка) и др.

Често скрофюлно-то тѣлосложеніе е наследственно
отъ бацж и майкж, а по нѣкога пакъ става кога дѣца-та ся
отгляданы, не както го искать хигієническы-ты правила, а
най-много кога сж хранены съ лошіж хранж. Дѣца или и
голѣми кога живѣшть въ низкы, студены и влажны кѣщи,
дѣто въздухъ-ты ве ся чисти често, дѣто малко пробива
свѣтлина, па при това ако сж и не хранять съ здравж хранж,